

Budapestre vonatkozó ujságcikkek		OSZTÁLYOZÁS	
		Tárgy	551.23
Szerző:		Hely	
Cím: <i>Eredménytelenül végződött a népligeti mélyfúrás</i>		Idő	
Forrás: <i>Magyar Nemzet</i>		Személy	
	<i>1965. máj. 30.</i>	Helyszám	
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. fűz.)	(Oldal)

Vasárnap, 1965. május 30.

Eredménytelenül végződött a népligeti mélyfúrás

Új kutatás kezdődik a Pascal-malomnál

Befejeződött a népligeti kút-fúrás. A fúrógép 1888 méter mélységig hatolt le, gyakorlatilag értékesíthető termálvízre azonban nem bukkant. Rátalált viszont egy olyan képződményre, amely egészen újszerű adalékokat szolgáltat a főváros alatti mélyebb rétegekről. A fúró ugyanis anélkül, hogy átjárta volna a triász kori üledéket, amelyben a termálvizet feltételezték, az utolsó, több mint 250 méteren át már egy kemény, tömör, dolomittömbben haladt lefelé.

A fúrás tehát nem hozott vizet és nem döntötte el azt a nagyon éles tudományos vitát sem, amely megelőzte. Abban ugyanis mindkét szemben álló tábor többé-kevésbé egyetértett, hogy a fúrógép feltétlenül megtalálja ezen a ponton is a triászrétegekben tárolt, körülbelül 80–90 Celsius fokos vizet. Az eredmény tehát mindkét oldal számára csalódás. Az eltérés a két álláspont között az volt, hogy

az egyik szerint Budapest alatt egy egységes, összefüggő föld alatti »vízmedence« létezik, s így az új kút a már meglévő források és kutak gyógyvizét szívná el. A másik szerint viszont a mélységben levő, egymástól független víztároló-képződmények között ilyen szoros kapcsolat nincs, az új kút hozama tehát nem csökkentheti a meglévőket.

A meddőnek bizonyult fúrás ezt a kérdést nem döntötte el, mindössze az bizonyosodott be, hogy a főváros alatt nemcsak szabályos rendben lerakódott üledékretegek fekszenek egymáson, még az is lehetséges, hogy helyenként hiányzik a triász-üledék.

A népligeti kút tehát egészen új helyzet elé állította a geológusokat. A fúróberendezést most az Egressy út és a Rákospatak kereszteződéséhez, a Pascal-malom mellé telepítik át és rövidesen ott kezdődik meg az új kutatófúrás.